

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/429/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2711206451
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2711206451.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobkyne: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. splnomocnenkyňou: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému: I. V., nar. XX. H. XXXX, bytom L. W. XXXX/XX, V., za účasti vedľajších účastníkov na strane žalovaného: Spotrebiteľské združenie OSA, Fedinova 9, Bratislava, zast. splnomocnenkyňou: HKP Legal, s. r. o., Sasinkova 6, Bratislava a OZ právna pomoc spotrebiteľom, Sofijská 13, Košice, zast. advokátom: JUDr. Ladislav Mikluš, Budapeštianska 8, Košice, o zaplatenie 1.390,70 eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Skalica zo dňa 16. augusta 2012, č. k. 1C/96/2012-63, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania žalobkyne a vedľajšieho účastníka na strane žalovaného **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyni nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ō v o d n e n i e :

Napádaným uznesením súd prvého stupňa I. zastavil konanie, II. žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, III. vrátil žalobkyni súdny poplatok za návrh v sume 76,37 eur. Rozhodnutie o tzv. náhradovej povinnosti odôvodnil právne ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (Občianskeho súdneho poriadku, zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení) a vecne tým, že sa nejedná o výnimočnosť prípadu, kedy by bolo potrebné niektorému z účastníkov uložiť povinnosť nahradiť druhému z účastníkov trovy zastaveného konania, keď žalobkyňa vzala žalobu späť bez uvedenia dôvodu skôr než začalo pojednávanie, čím využila svoje procesné postavenie žalobkyne v konaní s právom nakladať so svojím návrhom. Dôvodil, že vedľajší účastník vstúpil do konania sám z vlastnej vôle 3 mesiace po podaní žaloby, bez kontaktu so žalovaným, bez oboznámenia sa s obsahom podanej žaloby, zároveň podal podanie, ktoré obsahuje všeobecné vyjadrenie v súvislosti s právami spotrebiteľa na ochranu a všeobecne vznesenou námietkou premlčania, bez odôvodnenia jej možného úspechu v konaní. Ďalej dôvodil, že je mu všeobecne známe z vlastnej činnosti, že vedľajší účastník vstupuje do mnohých konaní bez oboznámenia sa s konkrétnym predmetom konania, hromadnými podaniami, ale zásielky súdu, ktoré mu boli adresované na adrese svojho sídla nepreberá, tieto sa vracajú súdu ako nedoručené s poznámkou poštového doručovateľa - adresát neznámy. Keďže sa nejedná o žiadnu výnimočnosť prípadu odôvodňujúcu rozhodnutie o priznaní náhrady trov zastaveného konania, neboli žiadnemu z účastníkov trovy konania priznané.

Proti tomuto uzneseniu súdu prvého stupňa len v časti náhradovej povinnosti podal včas odvolanie vedľajší účastník na strane žalovaného dôvodiac, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a nesprávnej aplikácie ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. na prejednávajúcu vec, keď v danej veci bolo potrebné rozhodnúť podľa ust. § 146 ods. 2 prvá veta O. s. p., keď žalobkyňa tým, že zobrala žalobu v celom rozsahu späť zavinila, že konanie sa muselo zastaviť, pričom sa tak

nestalo pre správanie žalovaného. Dôvodil, že mu vznikli trovy konania z titulu právneho zastupovania právnym zástupcom, keď pri zohľadnení základných skutkovo právnych okolností je nepochybné, že dôvodom späťvzatia bolo uplatnenie námietky premlčania vedľajším účastníkom spolu s vedomosťou, že dlh žalovaného bol v čase podania návrhu premlčaný. Dodal, že je občianskym združením založeným za účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľa, pričom tak popieranie významu právneho zastúpenia súdom je účelové a zjavne nesprávne, odporujúce zákonom SR a tiež predpisom EÚ. Dodal, že súd prvého stupňa svojím postupom a nepriznaním náhrady priamo poprel rovnosť podmienok v konkrétnom súdnom konaní, zasiahol do procesných práv vedľajšieho účastníka garantovaných v § 93 ods. 4 O. s. p. a znemožnil mu tak reálny výkon úloh spotrebiteľského združenia vymedzených zákonom, fakticky uznal spotrebiteľovi právo na kvalifikovanú pomoc spotrebiteľského združenia v rámci O. s. p. Poukázal na viaceré rozhodnutia odvolacích súdov a to Krajského súdu v Prešove, v Banskej Bystrici a v Trenčíne. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil a žalobkyni uložil povinnosť nahradiť mu trovy konania alebo aby napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Odvolateľ trovy konania pred súdom prvého stupňa ani pred odvolacím súdom nevyčísli.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka sa vyjadrila i žalobkyňa a opakovane - ako to uviedla i v ostatných veciach - že vedľajší účastník, musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnou pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Dodal, že má sám vedomosť, že vedľajší účastník vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu žalovaných a to oznámením o vstupe Združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Má za to, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O. s. p. Dodal, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania, keď na túto skutočnosť súd správne prihliadol a správne vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Poukázal na rozhodnutia odvolacích súdov a to Krajského súdu v Banskej Bystrici, v Bratislave, v Košiciach, v Prešove a v Žiline. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 51,98 eur pozostávajúcej z 1/2 úkonu právnej služby vo výške 42,82 eur s DPH a režijného paušálu 9,16 eur s DPH.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O. s. p. v medziach odvolania, teda len v časti uloženia tzv. náhradovej povinnosti odvolateľke a to podľa § 214 ods. 2 O. s. p. bez pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je nedôvodné.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 O. s. p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Vyššie citované ustanovenie § 142 ods. 1 O. s. p. nedopadá priamo na rozhodovanie o trovách konania skončeného zastavením (o aký prípad šlo v prejednávanej veci), ale upravuje rozhodovanie o trovách konania skončeného vecným rozhodnutím v prospech jednej strany sporu (k čomu môže dôjsť v tzv. sporovom konaní buď úplným vyhobením žalobe alebo naopak jej úplným zamietnutím), obsahuje však vyjadrenie jednej zo zásad vlastnej všetkým rozhodovacím procesom o trovách konania (teda aj rozhodovaniu podľa § 146 ods. 2 O. s. p.), ktorou je, že súd prizná len náhradu trov potrebných (rozumej nevyhnutných) na účelne bránenie práva, čiže len takých trov, ktoré možno považovať objektívne za vynaložené účelne.

Medzi trovy konania s nárokovateľnou náhradou potom zásadne patria i trovy reprezentované odmenou a súvisiacimi náhradami advokátov v súvislosti s poskytovaním nimi právnych služieb ich klientom (účastníkom súdnych konaní), keď tu nepochybne treba súhlasiť s argumentom vedľajšieho účastníka o neodňateľnom práve na súdnu a inú právnu ochranu a ako nelogická musela pôsobiť úporná snaha žalobkyne zbaviť sa povinnosti zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov na právnej službe advokáta so súbežným uplatňovaním požiadavky na náhradu za vlastné právne zastúpenie (v ktorom prípade inak odvolaciemu súdu uniká rozdiel medzi namietanou paušálnou obranou vedľajšieho účastníka a rovnako paušálnym uplatňovaním práv zo strany žalobkyne).

Otázka využitia práva na právnu pomoc advokáta a otázka účelnosti v takejto súvislosti vynakladaných trov sú však otázkami, ktoré majú len čiastočný súvis a ktoré preto neslobodno zamieňať. V každom prípade namietanej účelnosti takýchto trov tak treba robenie záverov podriaďiť tomu, či by inak advokátom zastupovaný účastník bol v konkrétnej situácii schopný uplatňovania ním práv (resp. obrany voči uplatňovaniu práv niekým iným) aj bez pomoci advokáta, samozrejme za podmienky schopnosti hájenia práv spôsobom zásadne rovnocenným.

Pri nazeraní aj na problém v prejednávanej veci z práve priblíženého uhla pohľadu potom ťažko šlo prehliadnuť, že advokát vedľajšieho účastníka tu zastúpený tzv. advokátskou spoločnosťou zastupujúcou žalovaného (obdobne ako v množstve tunajšiemu súdu známych vecí za účasti rovnakého vedľajšieho účastníka i advokáta) požadoval (okrem paušálnych náhrad a DPH) odmenu za 2 úkony právnej pomoci, z ktorých tým prvým bolo prevzatie a príprava zastúpenia (samostatne nehonorable, pretože ak by advokát okrem takéhoto úkonu už pre klienta nevykonával žiaden iný, vytratil by sa zmysel zastupovania) a druhým vyhotovenie písomného vyjadrenia k žalobe, z ktorého obsahu je zrejmé (pomínúc konkrétne údaje, opísané zo žaloby, o ktorej doručenie advokát zastupujúci vedľajšieho účastníka požiadaval) len paušálne uplatnenie námietky premlčania bez toho, aby v ktorejkoľvek druhovo totožnej veci za účasti tej istej žalobkyne vznikla potreba na takomto podaní (opäť vyjmúc údaje zistiteľné zo žaloby) čokoľvek meniť.

Ak potom odvolací súd má zo svojej skoršej rozhodovacej činnosti vedomosť o postupe vedľajšieho účastníka (presnejšie advokáta takéhoto účastníka zastupujúceho) spôsobom celkom totožným s tým v prejednávanej veci aj v iných veciach, nebol tu prakticky žiaden priestor pre iný záver než ten, že po získaní vedomosti účastníkom, ako účinne a to paušálne v konaní uplatňovať práva, alebo sa brániť a získaní tiež náhrady trov konania, zodpovedajúcej odmene, ktorú musel takýto účastník zaplatiť advokátovi, aby pre neho paušálny vzor vytvoril, nemôže už byť ďalej účelným vynakladanie prostriedkov na odmeňovanie advokáta za to, aby aj v ďalších druhovo totožných veciach vyhotovoval obsahovo identické podania (bez toho, aby tu bol zrejmý aj vklad venovaný argumentácii príznačnej práve pre konkrétnu vec, v ktorej sa zastupuje).

Pri riadení sa touto úvahou, ako i pri nerozhodnosti toho, v ktorom z konaní advokát použil neskôr paušálne uplatňovaný vzor po prvý raz (hoci pri záujme na absolútnej presnosti by sa zastupovanému účastníkovi malo dostať náhrady trov právneho zastúpenia iba v takomto konaní) tak trovy vedľajšieho účastníka nešlo považovať za účelné a odvolací súd preto podľa § 219 O. s. p. uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil.

Vyššie uvedené platilo takmer bezo zmeny aj na tzv. advokátsku spoločnosť zastupujúcu žalobkyňu, u ktorej navyše požiadavku na uchránenie pred povinnosťou platiť náhradu trov niekomu inému s paralelným požadovaním priznania náhrady trov odvolacieho konania sebe samej bolo nedôvodným, nelogickým. Práve dôvody neúčelnosti trov konania boli dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 ods. 1 O. s. p., pre ktorý inak v tomto odvolacom konaní úspešnej žalobkyne i za použitia ust. § 224 ods. 1 rovnakého zákona nepriznal odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.